

Ž 84,2

Aké sú milé Tvoje príbytky ó Hospodine mocností

Každý chrám Boží má svoju históriu. Čím je starší, tým je možno zaujímavejšia. V každom chráme sa stretávajú počas jeho existencie mnohé generácie veriacich ľudí, ktorí sa v ňom modlili, hľadali Božiu tvár, túžili po Božom povzbudení. Mnohí ľudia v ich priestoroch porástli vo svojej viere. Mnohí svoju vieru našli. Každá lavica by vedela rozprávať príbehy ľudí, ktorí v nej sedávali a niečo duchovne prežívali vo viere s Pánom Bohom. Najviac by toho vedel vypovedať oltár, spreď ktorého sa slúži Božím slovom, sviatosťami. Tu sa uzatvárajú manželstvá a vyznávajú sluby vernosti. Aj krstiteľnica je miestom, kde boli pokrstení mnohí ľudia a zaštepnení do vínného kmeňa Pána Ježiša Krista.

Alebo kazateľnica – koľko výkladov slova Božieho z jej priestorov odznelo. Organ by možno zaspieval svojimi píšťalami krásne chorály, ktoré počas svojho fungovania odzneli na Božiu slávu. Každý kút, každé miesto by v kostole vedelo prehovoriť svoje zaujímavé príbehy.

Pre nás levických evanjelikov to bol v prvom rade malý chrám Boží, ktorí mal pôvodne slúžiť pravoslávny veriaci. Avšak nakoniec bol postavený ako evanjelický a slúžil nášmu cirkevnému zboru od roku 1843. Aké príbehy by vedel rozpovedať? Pred 75. rokmi sa stal útočiskom a neskôr aj duchovným domovom pre slovenských evanjelikov, ktorí prišli z maďarskej Nyíregyházy. Postupom času aj pre ďalších, ktorí sa do Levíc prisťahovali.

V tomto čase oslavujeme okrúhle 20. výročie posvätenia nášho veľkého chrámu Božieho. Chrám, ktorý bol posvätený v roku 2002. Vážime si zanietenosť všetkých, ktorí sa o jeho stavbu pričínili a podporovali ju modlitebne, ako aj finančne.

financovali. Dobré dielo sa podarilo a my sme vďačný za priestor tohto chrámu, za zborový dom, ako aj farskú budovu.

Dvadsať rokov možno nie je veľa. Dvadsaťročný človek je už síce dospelým, ale jeho názory sa postupne kreujú. Sme vďační Pánu Bohu za všetko, čo sa v týchto nových priestoroch mohlo za tých dvadsať rokov uskutočniť. Boli to mnohé duchovné aktivity, ktoré slúžili na povzbudenie, posilnenie našej viery. Podobne ako pre žalmistu, aj pre nás sú vzácne tieto priestory, lebo sme v nich niečo hlboké s Pánom Bohom prežili a veríme, že ešte veľa budeme čerpať z prameňov vody živej.

Apoštol Pavol píše, že každý z nás je chrámom Ducha Svätého. Sme živými kostolmi, v ktorých sa Duch Svätý prechádza a vedie nás do priestorov kamenného chrámu Božieho, kde naša viera rastie a my sa môžeme duchovne rozvíjať.

Pokračovanie na str. 2.

Dokončenie zo str. 1.

Modlitba:

Ďakujeme Ti za priestor veľkého chrámu Božieho aj prilahlého zborového centra. Ďakujeme Ti za všetkých, ktorí prinášali na tento cieľ finančné obete, ktorí pomáhali pri jeho výstavbe a svojimi modlitbami zastrešovali jeho stavbu. Ďakujeme Ti za dvadsať rokov prežitých v tomto novom priestore, za všetky požehnané duchovné aktivity, za všetky dobrodenia, ktoré sme z Tvojej štedrej dlane v týchto priestoroch prijali. Prosíme Ťa za náš cirkevný zbor aj v súčasnosti. Modlíme sa za naše deti, ktoré, Ty drahý Pane, staviaš v evanjeliách za príklad čistej a nepoškrvnenej viery. Zachovaj ich od zlého. Daj, aby semienko evanjelia zasiaté do ich detskej duše nikdy nezahynulo, ale aby prinieslo v ich životoch bohatú úrodu. Ďakujeme Ti aj za našu mládež. Prosíme, obleč ju do duchovnej výzbroje, aby ňou odrážala ohnivé šípy nešlachetných, vysielané do ich životov. Prosíme aj za strednú generáciu, za otcov a matky, manželov a manželky. Drž ich pevne vo viere, pretože svet je k nim často nepriateľský. Ak by boli zo sveta, svet by ich miloval. Ale pretože nie sú zo sveta, svet ich často nenávidí. Posilni ich ochablé ramená. Podopri ich žehnajúce ruky, ako kedysi podopierali Mojžišove ruky Áron a Húr. Prosíme za naše rodiny, aby sa manželia milovali čistou láskou. Aby vychovávali deti v úcte, pokore a bázni pred Tebou, Bože. Pretože ak budú silné naše rodiny, pevný vo viere bude aj náš cirkevný zbor. Modlíme sa, Svätý Kráľu nebeský, aj za našich najstarších, za našich starcov a starrenky. Tvoje slovo nám zaslubuje, že nás budeš až do našich šedin nosiť vo svojom náručí. Pomáhaj im v ich zdravotných problémoch a pomôž im na tele i na duši. Daj im nanovo precítiť, že sú Tebou milovaní. Prosíme, aby Duch Svätý posilňoval ich duše, ktoré raz stanú pred Tvojím trónom. Daj, aby ich mená boli zapísané v Tvojej knihe života, na základe čoho ich prijmeš do večnej slávy.

AMEN

Dejiny kresťanstva (6. časť)

St'ahovanie národov a misie

V 7. storočí prichádzali na pevninu írski, škótski a anglosaskí misionári. Najznámejší z nich bol Villibrord, apoštol Frízov (Holandsko) a Dánov. Medzi Dánmi pôsobil v prvej polovici 9. storočia Ansgar, ktorý misionoval aj medzi Švédmi, kde sa kresťanstvo udomácnilo už za kráľa Olafa. Anglického pôvodu bol aj apoštol Nemcov, mních Winfried v Hesensku, Durínsku a Bavorsku, vymenovaný pápežom za mohúčskeho arcibiskupa – Bonifác, v roku 755 ho zabili Frízi.

Sasov obrátil na kresťanstvo ohňom a mečom franský kráľ Karol Veľký, ktorého v roku 800 pápež korunoval za rímskeho cisára. On prinútil polabských Slovanov prijať kresťanstvo.

Vo Veľkomoravskej ríši sa kresťanstvo šírilo zo západu. V roku 833 posvätil v Nitre kresťanský kostolík solnohradský arcibiskup Adalrád. Až knieža Rastislav požiadal carhradského cisára Michala III., aby mu poslal vierozvestcov, ktorí ovládajú slovanský jazyk. V roku 863 prišli solúnski bratia Konštantín a Metod a získali súhlas pre slovanskú bohoslužobnú reč. Vyhnaním Metodových žiakov bola činnosť prerušená. Prišli do Bulharska a Veľkomoravská ríša sa rozpadla pod útokmi Maďarov, ktorých vodca Gejza pozval pražského arcibiskupa Vojtecha. Kráľ Štefan založil desať arcibiskupstiev.

Medzi Poliakmi udomácnil kresťanstvo ako štátne náboženstvo v roku 966 Mečislav – Rusi prijali kresťanstvo od východnej cirkvi. Panovník Vladimír sa dal pokrstiť v Kyjeve v roku 989 a s ním aj celý národ.

Islam

Kým v Európe sa kresťanstvo šírilo, na východe bývalej Rímskej ríše sa mu do cesty postavilo nové náboženstvo – islam. Toto slovo znamená uspokojenie, t. j. slepé odovzdanie sa Bohu. Jeho zakladateľom bol arabský

kupec Abul Kasem Mohamed (571–632) z Mekky, ktorý na svojich cestách poznal židovstvo i kresťanské náboženstvo a v roku 611 vo svojom rodisku vystúpil ako najväčší prorok. Učil, že jediný Boh je Alah a Mohamed je jeho prorok. Za svojich predchodcov pokladá Abraháma, Mojžiša a Ježiša. Prevzal vieru v jedného Boha, ale nie je to láskavý Otec, lež nevyspytateľný samovládca. Človeku nič nezostáva, len sa mu slepo odovzdať a prijať, čo osud prinesie. Päť základných povinností mohamedánov je: 1. viera v Alaha a uznanie Mohameda, 2. Modlitba, 3. Platenie daní, 4. Zachovávanie pôstu, 5. Púť do Mekky. Moslimovia sú povinní šíriť svoju vieru mečom. Sú neohrození v boji, päťkrát denne sa pravidelne modlia, nepijú víno, môžu žiť v mnohoženstve a po smrti očakávajú telesné radosti v raji. Spočiatku Mohamed nemal v Mekke úspech, preto odišiel 12. júla 622 do Mediny. Odvtedy počítajú mohamedáni svoj letopočet. Mohamedovo učenie je v Koráne a tradícia v Sunne.

Mohamedánstvo úplne zničilo kvitnúce kresťanské zbory najmä v severnej Afrike a na východe. Pod vedením kalifov si podmanili Palestínu, Sýriu a Egypt. Neskôr preniklo do Španielska, odtiaľ do európskeho vnútrozemia, kde bol postup mohamedánov zlomený až pri Viedni v roku 1683. Je to agresívne náboženstvo, až dosiaľ uzavreté pred kresťanskou misiou.

Boje pápežstva a o svetskú moc

Koncil v Sardike v roku 343 uznal za viditeľnú hlavu cirkvi rímskeho pápeža. Potom koncil v Chalcedóne v roku 451 chcel dať prvenstvo carhradskému patriarchovi, ale ten bol príliš závislý od cisára. Medzi prvých veľkých pápežov patrilo Gregor Veľký (590–604) pôvodne benediktín, ktorý bol najbohatším človekom v Taliansku. Pričinil sa o rozšírenie vplyvu rímskej cirkvi tým, že medzi pohanov

posielal svojich misionárov – do Anglicka mnícha Augustína, do Franska Columbana. Pod jeho právomoc sa cez Bonifáca dostalo Nemecko.

Roku 756 bol s pomocou franských kňazov zriadený tzv. pápežský štát a upevnená svetská moc pápežov. Pipin daroval pápežovi tú časť krajiny, ktorú vzal Longobardom. Pápeži sa s tým však neuspokojili. Hovorili, že im patria dva meče: duchovný

a svetský. Karol Veľký si pápeža ctil, ale hovorieval, že „rozkazovať má právo len cisár, pápež vládne učeníím a napomínaním.“ V úsilí získať svetskú vládu za nástupcov Karola Veľkého sa pápeži odvolávali na Donatio Constantini (Konštantínov dar). Cisár Konštantín vraj z vďaky, že ho pápež Silvester I. vyliečil, položil mu na hlavu svoju korunu a z Ríma odišiel. Teda pápežovi daroval cisársku

hodnosť a moc, ktorú pápež potom zase odovzdal Karolovi Veľkému, keď ho v roku 800 korunoval za rímskeho cisára.

Ďalej to boli Pseudoizidorské dekréty (847–852). Sevilský biskup Izidor zozbieral pápežské nariadenia, medzi nimi bolo asi 100 nových, dovtedy neznámych, v ktorých sa tvrdilo, že biskupi nepodliehajú svetským panovníkom. Pápež je nielen hlavou cirkvi, ale hlavou celého sveta. Po rozpade ríše Karola Veľkého predstavoval pápež jednotu cirkvi na západe. Pseudoizidorské dekréty začali slúžiť na podporu nárokov pápežstva na svetskú moc. Pápež Gregor IV. (827–844) vyžadoval svojim nariadením zásadnú poslušnosť „Správa duše je významnejšia než správa časných vecí. Preto pápežstvo stojí vyššie ako cisárstvo.“ Mikuláš I. (858–867) bol energickým pápežom. K bezpodmienečnej poslušnosti prinútil nielen biskupov, ale aj kráľa Lotara II, ktorému zakázal rozvod. V 10. storočí sa však pápežmi stali nemravní muži a tak moc a vážnosť pápežstva upadla. Rímsko-nemecký cisár Oto I. (936–973) pre mnohé zločiny zbavil pápežstva Jána XII. a Rimanov zapriahol, že nikdy nebudú voliť pápeža bez cisárovho súhlasu. Nemeckí cisári potom ľubovoľne zaplňali pápežský stolec svojimi ľuďmi, z čoho znovu nastal zápas o moc.

(pokračovanie na budúce)

Veselý Daniel: *Dejiny kresťanstva*,
Liptovský Mikuláš: *Tranoscius*,
1994, str. 20–22)

Svedectvo

Bratia a sestry,

v živote človeka príde chvíľa, keď si uvedomí, aký krehký a vzácny je život. Dovtedy berie svoju rodinu, svoju prácu a ľudí okolo seba, ktorým na vás záleží, ako samozrejmosť. Ale nie je to celkom tak. V živote človeka, ako v tom mojom, prišiel okamih, keď som bojovala s chorobou o svoj život, keď som sa dostala do kómy, stavu bezvedomia a potom som sa z toho prebrala na podnet mojich detí a manžela, ktorí ma volali späť, aby som sa vrátila. Ale ja som v prvom rade vedela, že to je vôľa Božia a náš Boh má so mnou v živote nejaký zámer, keď ma zavolať späť na tento svet. Keď som sa prebrala, som sa sama seba pýtala: „Prečo práve ja som dostala ďalšiu šancu na život?“ Zároveň som pochopila, že ešte tu mám nejaké poslanie, mám niečo vykonať. Ďakovala som Pánu Bohu, že ma zavolať späť a dal mi šancu žiť. Tešila som sa, že znovu uvidím svoje deti, ktoré potrebujú mamu, ako aj my potrebujeme nášho Pána. Lebo On stál nado mnou a chcel, aby som sa vrátila do života, hoci môj stav bol natoľko vážny, že lekári mi už žiadnu šancu nedávali. Doma sa všetci za mňa modlili – rodina, známi a aj ľudia, ktorí ma poznali len z videnia a bežne stretávali na ulici.

Ale najviac vám vždy pomôže vaša viera, ktorá mňa ako matku, manželku, kresťanku posúva každý deň dopredu. Veľmi som chcela žiť a viera v Pána Boha ma prebudila k životu. Hoci mi lekári nedávali šancu na život, presvedčila som ich o pravom opaku, o tom, že človek, ktorý žije každý deň s vierou v Pána Boha v srdci, nám stále uka-

zuje cestu, vďaka čomu to zvládneme. Aj v mojom prípade náš Pán chcel, aby som sa prebrala a žila ďalej so svojou rodinou, lebo Boh je veľmi dobrý, milosrdný a má nás veľmi rád. Moje modlitby boli a aj sú vypočuté. V mojom živote mi náš Pán každý deň dáva silu bojovať za seba, za svoju rodinu, ale aj za všetkých ľudí, aby sme boli zdraví, šťastní, no hlavne s vierou v srdci.

Musela som napísať tieto riadky, lebo by som nimi chcela povedať, že aj keď nám v tejto ťažkej dobe budú niektorí tvrdiť, že niečo sa nedá alebo nie je šanca, ako v mojom prípade lekári, bojujme každý deň o svoj život, lebo Pán Boh nás sprevádza v živote na každom kroku. Venujme Mu preto čas vo svojom vnútri modlitbami, lebo On je jedinečný, milosrdný a spravodlivý. A predovšetkým nás nikdy neopustí. Preto jednoznačne dokážem povedať: „Ďakujem Pánu Bohu za život.“

Lenka Slušná

Seniorálne kolo biblickej olympiády

Dňa 25. marca 2022 sa niektorí naši žiaci navštevujúci evanjelické náboženstvo na jednotlivých základných školách v Leviciach zúčastnili seniorálneho kola biblickej olympiády. Súťažili celkovo v troch kategóriách:

S1: Lukáš Skala, Palko Sklenka, Emília Sluková, Zuzana Šovčíková, Ashley Tuhá

S2: Daniel Riecky

S3: Matúš Hámornýík, Linda Tóthová, Alica Tóthová, Danka Tomaščinová, Matúš Tomaščin, Ema Fašánková

Je veľmi dobré a užitočné, keď sa deti učia biblické príbehy a biblické veršiky naspamäť. V dospelosti sa im to veľmi zíde. Deti sa poctivo pripravovali a úspešne súťažili.

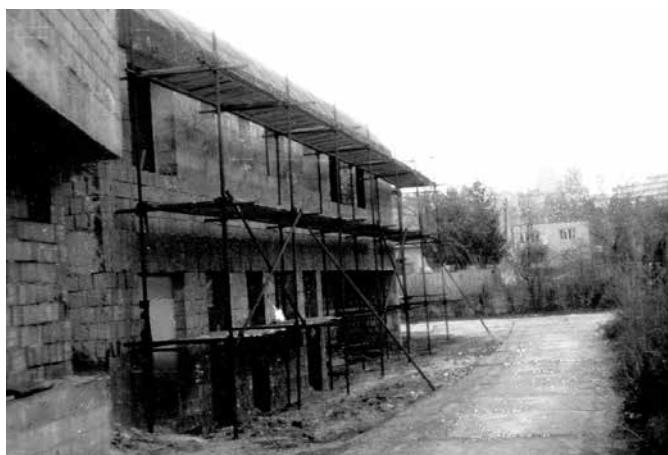
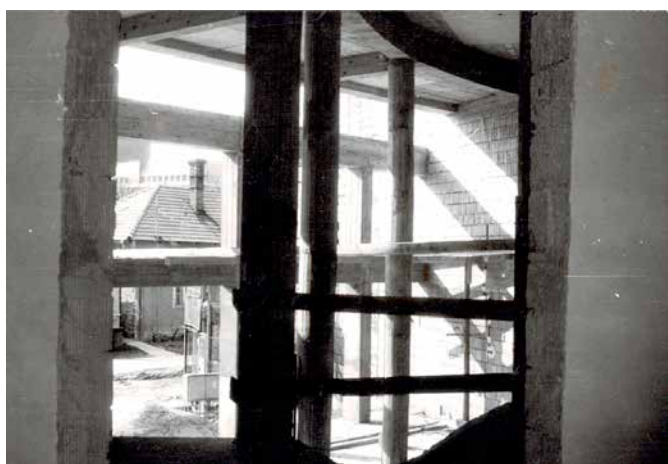
Všetkým srdečne blahoželáme.

Celoslovenské kolo biblickej olympiády sa uskutoční 29. apríla a postupujú do neho nasledovné deti: S1: Zuzana Šovčíková, Lukáš Skala, Palko Sklenka, Ashley Tuhá,

S2: Daniel Riecky,

S3: Linda Tóthová, Alica Tóthová, Ema Fašánková

Spomienka na výstavbu a posviacku kostola v roku 2002

Stretnutie mládeže a konfirmandov

V piatok 22. 4. 2022 sme na našej mládeži privítali našich konfirmandov, aby sme sa trochu viac spoznali. Zaspievali sme si naše mládežnícke piesne a brat farár nám porozprával príbeh Tomáša, ktorý neveril, že pán Ježiš vstal z mŕtvych, pretože ho nevidel. Až keď uvidel pána Ježiša uveril, že žije.

My nebudme neveriacim Tomášom. Verme a žime tak, aby sme sa páčili Ježišovi. Po slovách brata farára sme sa presunuli von, kde sme sa hrali, opekali a grilovali. Bolo nám spolu veľmi dobre a dúfam, že v tom budeme pokračovať častejšie, aby sa naše vzťahy s konfirmandmi prehĺbili.

6. apríla prišli k nám ukrajinci z Doneckej oblasti, ktorých sme ubytovali v kaplánskom byte.

Zborová brigáda

Terézia Vansová: SIROTA PODHRADSKÝCH

Zlomysel'né nápady

Na druhý deň hneď zrána začali sa prípravy na privítanie hostí. Viola bola vždy zamestnaná, sama si hľadala prácu, v ktorej by zahlušila v srdci hľadajúci žiaľ. Imrich sa jej vyhýbal, i ona jemu. Tým viac sa približoval Lepáry, no ešte vždy sa jej podarilo vyhnúť sa jeho nemilej spoločnosti.

Hostia sa zabávali, ako sa komu páčilo. Hlavným a pre mnohých aj najvýznamnejším bodom bola prirodzene skvostná večera. Po večeri si sadli starší páni ku kartám, mladší zabávali dámy svojou prítomnosťou.

Hermínka, ktorá hlavne aranžovala tento večierok, cítila sa veľmi dobre. Vynaložila všetko, čím mohla upútať na seba. Dnes večer chcela priviesť vec s Bubelákom na čisto a chcela si ešte raz Imricha nakloniť. Alebo jeden, alebo druhý. Pri Bubelákovi sa jej kumšty vydarili. Oslepovala ho jej osobnosť. Hoci vídal v Pešti inakšie krásy, predsa myslel, že táto je celkom stvorená na to, aby predstavovala dámu veľkého sveta. Že Hermínka potrebovala skvelý rámec, aby jej krása dostala význam, o to sa teraz Bubelák nestaral, videl celok a ten ho priviedol do nadšenia.

Často cez večer bolo vidieť Hermínku a Violu vedľa seba. I bolo možno porovnávať. Cez večer, keď Viola akoby v zabudnutí samej seba zastala s očami ponorenými v dialke myšlienok, priblížil sa k nej Lepáry. Striehol na túto chvíľu a nenechal ju ubehnúť, aby ju nevyužitoval.

— Si dnes krásna ako vždy, ale smutná, bez vôle, – začal jej lichotiť. – Či ti je snáď žiaľ za ženíchom? Nebanuj! Vynáhrady nájdeš dost, tisíc za jedného! Za stratené šťastie, takisto relatívne, kynie ti iné. Poď len do Pešti, uvidíš, že tam uznajú cenu tvojej krásy, tam ťa čaká budúcnosť, o akej sa ti ani nespája.

Každé Lepáryho slovo Viola pocítila ako pichnutie jedovatej zmiere. No len hlavu odvrátila a vzdialila sa s posunkom nevýslovného opovrzenia a odporu, lebo už zúžovala brániť sa inou zbraňou.

Hermínka, aby skorej došla k cieľu, odhodlala sa postaviť všetko na jednu kartu.

Keď sa raz Bubelák zahovoril medzi pánmi pri pohárikoch, pozdejšie sa ale vrátil rozohriaty vínom k Hermínke, našiel ju zamyslenú, so sklonenou hlavou a smutným pohľadom.

— Čo vám je, slečinka? – opýtal sa s prízvukom nežnej starostlivosti.

— Som na rázcestí, – odvetila slečna pološeptom.

— Ako to? – znela nová otázka a Bubelák si sadol k nej na stoličku.

— Zvedavý, – usmiala sa prekáravo na mladého mužského a zľahka sa dotkla jeho ramena svojím vejárom. Ale jej tvár sa hneď zasmušila a hovorila:

— Neznám, či vám to môžem zveriť a ako to vy budete ponímať!

— Tak málo dôvery máte vo mňa? Nedokázal som ešte dosť svoju oddanosť a vrelú lásku? – pýtal sa mladý mužský a vzal ruku dievčata do svojej ruky.

— Veď ja verím, a hoci aj moji domáci neodobria moje slová, moju dôveru k vám. predsa vám oznámim, že som postavená pred rozhodnú chvíľu: alebo sa vydať za muža, ktorý ma oddávna ľúbi, alebo opustiť navždy tento dom.

— Ale to sú naozaj zvláštne novinky a ja som o tom netušil, – zvolal Bubelák temer nahlas.

— Ticho, – napomínala slečna a obzrela sa po hosťoch. – Netušili, nevideli ste z toho nič, lebo ste nepozorovali vývin vecí.

— A vy, slečna, ste sa už rozhodli?

— Nevie, čo mám robiť.

— Nehovorí vám to srdce?

— Oj, ono hovorí, ale táto reč musí byť utlmená! – riekla Hermínka, pozrúc na mladého mužského svojím najtesklivejším pohľadom, a opustila ho vo veľkom rozčúlení.

Bubelákova dovolenka chýli-la sa ku koncu. Ešte tri dni mal tu ostať, potom chcel znovu vziať farchu povolania na svoje plecia. Pani Vilinská, ktorá sa pomaly zmierila s myšlienkou na Bubeláka ako budúceho muža svojej milovanej Hermíny, chcela mu na počesť usporiadať ešte jednu vychádzku. Mali ju usporiadať na Majeri, na tom mieste, kde pani Vilinská nebola už niekoľko rokov, kam nerada chodila. Hermínka sa veľmi tešila tomuto plánu a sľubovala si z toho veľa; Imrich neprejavoval mnoho vôle plán prijať, bol by rád ušetril ten zátišný kútik od návštevy veľkomešťanov. Odvodňoval svoju nechúť tým, že na Majeri pre Pešťanov niet zábavy. No keď videl, že Vilinská sa nedá odhovoriť, ustúpil.

Violu poslali vopred na Majer. Tam i tak sa mali ešte vykopať posledné zemiaky a doviezť dolu do pálenice. I Viola mala tam prácu, musela dozeráť, pozbierať a usporiadať aj iné záhradné a poľné plodiny.

Krchuľa prijala svoju slečinku s nemalou radosťou. I oddala jej hneď všetky starosti do rúk, vyrozprávala, čo odvtedy prekonala, ako Viola nebola tu, ukázala plnú komôrku i pivnicu, i dvorec plný odrastenej hydiny. Všetkému sa Viola tešila, tým viac, keď mienila, že toto je posledný raz, čo sa tu baví.

Veronka odvtedy, ako ju Viola posledný raz videla, náramne upadla. Mdlo a neveselo prišla k Viole a nemotornými pohybmi chytila Violu za rukávy šiat a hľadela na ňu s úsmevom svojich smutných očí.

Keď Krchuľa počula, že majú

prísť na Majer hostia, zvolala strmo.

— Ale prečo? – bola nevinná otázka devina.

— Že vraj prečo? Oj, či je to už nie dosť známa vec? Veď je to ten lotor, ten kujon, aby si bol nohu zlomil, keď mal vkročiť na túto zemičku!

— To som si mohla domyslieť! Ja som tušila, že je to planý človek! Krchová, veď i ja som musela dosť pretrpieť od neho!

Lepáry sa hneď priblížil k Virole.

— Na môj pravdu, túžil som už za tebou, dievčatko! Celý dom mi prichodil ako bez svetla, bez lesku, ako nebo bez hviezd! Skutočne, temer by sa hneval na teba, že sa nám skrývaš tu v tomto škaředom hniezde.

No deva ho nepočúvala; už ani najmenej neskrývala pocit odporu a opovrzenia, ktorý vzbudil v nej tento podlý človek. Vedela, že on to strasie zo seba, no inej zbrane nateraz nemala. Krchová odišla k robotníckam. Tetka a Imrich išli si obzrieť hospodárstvo, kde Vilinská „tak málo stačila vyjsť“. Bubelák mal už teraz oči len pre Hermu, s ktorou sa prechádzal

po kraji hory a zhováral sa s ňou veľmi dôležito. Preto Viola bola vystavená znovu dotieravostiam Lepáryho. Emka, hoci obskakovala okolo nej, nestačila, aby svojou prítomnosťou prekazila Lepáryho prázdne reči.

— Viola, ty ukrutná, ty ľadová deva, či ťa už nič nezohreje? Či tvoje srdce necíti, že ťa toľká láska, ktorú prinášam tebe v ústrety, nedojme?

Bubelák prisviedčal vo všetkom, čo Hermínka povedala, veľmi galantne, bol z tých mužských, ktorí až do svadby nemajú vlastnú mienku. Dnes plával v blaženosti, pookrial tu von tak veľmi, že začal vyznávať, ako veľmi pripomína mu to všetko detské časy. Veď i on bol synom slovenských rodičov, býval na dedine, až kým matka neovdovela a nepresídlila do mesta. Odvtedy veľkomestský život a jeho pomery streli dojmy jeho duše, až kým ony znovu neožili...

Cestou do salaša zašlo si panstvo k robotníckam.

Krchová veľmi horlivo kopala, len raz zaškúlila smerom, kde boli páni. Úroda zemiakov bola veľmi uspokojujúca, len žiaľ, že toto požehnanie má sa stať kliat-

bou chudoby, lebo zemiaky bolo treba odvážať do pálenice...

— Čoho? A ak, zavolám Pozora. A veď ste nie ďaleko, keď zavolám, počujete ma.

— No, veď keď aj pôjdem, ale nebudem dlho! Však som ja hneď tu, len aby nepovedali, že som zdrhla a že nechcem nič mať s nimi.

— Dobre, dobre, – usmievala sa Viola dobromyseľne. Spoznala, že Krchuľa už ledva čaká skorej sa dostať medzi ženy.

— Vezmite svojej kmotre a jej deťom niečo mlieka a kus koláča.

— To bude radosť! Tie Varenia-kove znachory budú mať zasa hostinu. Tak ako vravím, len za pol hodinky.

A rada, že už môže odísť, opustila Violu a Veronku s opätovným sľubom, že sa bude hľadiť čím skôr vrátiť.

V čistej úhľadnej kuchynke horela lampa a cez otvorené dvere svietila na pažiť. Veronkina zhrbená postava čupela na prahu a vrhala v svetle lampy tónu foriem, čomu sa detinská Veronka nemálo tešila.

*(Pokračovanie v budúcom čísle)
Podľa originálu Terézie Vansovej
prípravuje L. Jancíková*

Autori piesní v našom evanjelickom spevníku

JOHANNES MATHESIUS

Každý z nás sa zvyčajne ráno alebo večer modlí. Pred takými sto rokmi bolo nemysliteľné, aby ľudia išli spať bez poďakovania

Bohu alebo aby ráno vstali bez vďaky na perách. Vážili si vieru a Boha, preto aj Johann z takejto vďaky napísal pieseň **Z celého srdca svojho (395)**, ktorá je rannou piesňou chvál. Chváľme aj my Boha každý deň a majme ho v úcte, ako ho mali naši refor-

mační predkovia.

Johannes sa narodil 24 júna 1504 v Rochlitzi, kde bol jeho otec richtárom. Študoval v Ingolstade, odkiaľ odišiel do Bavorska, kde prestúpil na protestantskú stranu. Sláva Luthera a Melanchtona ho pritiahla do Wittenbergu. V roku 1530 bol povolaný ako bakalár do Altenbergu a v roku 1532 bol povýšený na riaditeľa školy v Joachimsthale, kde sa stretol aj s Nikolausom Hermanom. V roku 1540 sa stal študentom teológie vo Wittenbergu. Vďaka odporúčaniam Justusa Jonasa a iných mal česť sedieť pri stole s Lutherom.

Nie je známe, ako dlho sa zdržal u Luthera, ale pravdepodobne to bolo od mája do novembra v roku 1540, z čoho vzniklo dielo Rozhovory pri stole. Následne Mathesius odišiel hľadať študentov, ktorých by učil. Neskôr získal magisterský titul, potom strávil ešte 19 mesiacov štúdiom a vrátil do Joachimsthalu ako diakon. Na jar 1545 znovu navštívil Luthera, nakoniec sa stal farárom v kostole v Joachimsthale, kde pôsobil až do svojej smrti. Umrel dňa 7. októbra 1565.

*Podľa internetu spracoval
Marián Berení*

MODLITEBNÉ OKIENKO

máj 2022

17. týždeň (1.05)

Prosme za osvietenie Duchom svätým, ktorý nás uistí o moci evanjelia Ježiša Krista pri ukončení nepokojov a vojny na Ukrajine

„A to aj urobíme, ak to Boh dovolí. Veď s tými, čo už raz boli osvietení a okúsili nebeský dar, a s tými, čo majú účasť na Duchu svätom, a okúsili dobré Božie slovo i moc budúceho veku...“ (Židom 6, 3-5)

Pane Bože, Všemohúci, zhladni na nás, tvoje hriešne a nehodné deti, ktoré sme pred Tebou zhrešili, rozhnevali Tvoju dobrotu, uvrhli na seba Tvoj spravodlivý hnev, keď sme upadli do priepasti hriechu. Pane, ty vidíš našu slabosť a smútok našich duší, skazenosť našich myslí a srdc, slabosť našej viery a odvrátenie sa od Tvojich prikázaní. Vidíš rozmach neporiadkov v rodinách, rozdelenie a spory v cirkvi. Ty vidíš naše bolesti a zármutok spôsobený vojnami a medziľudskými spormi. Ale najmilosrdnejší Pane, veď nás, nehodných. Pouč a zmiluj sa nad nami. Zošli svojho Svätého Ducha a naprav naše hriešne životy, urovnaj naše spory a prekážky. Zhromaždi stratených, zjednoť rozptýlených, daj všetkým krajinám mier, prosperitu a zbav ich ťažkej biedy a nešťastia. Najsvätejší Pane, osvecuj naše mysle svetlom evanjeliového učenia, zahrievaj naše srdcia teplom Tvojej milosti a veď nás k plneniu Tvojich prikázaní, aby Tvoje sväté a slávne meno, Otca i Syna i Svätého Ducha bolo u nás oslavované teraz i vždy i na veky vekov. AMEN

18. týždeň (02.05.–08.05.)

Modlime sa za ľudí, ktorí trpia nedostatkom potravín a osiatných životných potrieb

„Človek, čo žehná rád druhým, sám zbohatne, ten však, kto iných preklína, aj sám bude prekliaty.“ (Príslovia 11:25)

Obraciame sa k Tebe, milosrdný Bože, pretože Ty si nás schopný vy-

počuť. Prosíme za ľudí hladujúcich, Ty vieš, aké je hrozné mať hlad, nielen telesný, ale aj duchovný. Ty vidíš aj trpiacich, ktorí nemajú finančné prostriedky, nemajú z čoho nakúpiť potraviny a chýbajú im základné životné potreby. Prosíme, pohliadni na nich svojím láskavým okom a pošli im do cesty ľudí, ktorí ich podporia a potešia v ich neľahkej situácii. Pošli aj mňa, Bože Otče milostivý. Odovzdávame Ti ich všetkých do Tvojej milostivej ochrany, osloboď ich z biedy a daruj im svoje požehnanie. Ďakujeme za vypočutie tejto prosby v mene P. Ježiša Krista. Nech sa deje Tvoja vôľa. AMEN

19. týždeň (09.05.–15.05.)

Chváľme, ďakujme, prosme – za P. Ježiša, za naše vštepenie do Jeho vínného kmeňa

„Kto nás odlúči od lásky Kristovej? Azda súženie, úzkosť alebo prenasledovanie, hlad alebo nahota, nebezpečenstvo alebo meč?“ (Rímskym 8:35)

Chváľme Ťa, drahý náš Bože, za Tvoju prenesmiernu milosť danú nám vo svojom jednorodenom Synovi, ktorého si poslal na drevo kríža za naše previnenie. On, nevinný, vzal všetku vinu sveta na kríž a na Golgote sa dal ukrižovať za celý svet. Aj za mňa. Prosím, odpusť mi, že často na to zabúdam, prehľb moju vieru v Teba. Nedaj, aby som len chvíľu zapochyboval, že Ty si svetlom, ktoré ožaruje moju dušu, si záchrancom, ktorý ma nikdy neopustí, nech by sa čokoľvek dialo. V Teba chcem dúfať, u Teba hľadať pomoc v časných potrebách a najmä v boji o spásu mojej duše. Udeľ mi svoju lásku, aby som Ťa mohol milovať bezvýhradne celým srdcom a celou svojou silou. Nie som hodný Tvojich darov, najmä nie večnej slávy a večného života s Tebou v nebesiach, ale ďakujem Ti aj za svoju slabosť a nehodnosť, lebo mi ukazujú Tvoju nekonečnú moc a dôstojnosť. Naplň mi dušu tíšinou Tvojho pokoja. AMEN

20. týždeň (16.05.–22.05.)

Modlime sa za vieru, aby bola viditeľná v našom okolí a aby ľudia vďaka tomu uverili v Ježiša Krista

„Keď teda Kristus trpel v tele, aj vy sa vyzbrojte tým istým zmyslaním. Lebo ten, kto trpel v tele, skoncoval s hriechom.“ (1. Petrov 4:1)

Pane Ježišu Kriste, premáha ma prítomnosť zla, ktoré prevzalo vládu na tomto svete. Cítim sa stratený v sebe samom a nevidím žiadne svetlo na konci tmy, v ktorom som. Vyzbroj ma vytrvalosťou, ktorá sa nevzdáva ani v najťažších chvíľach, aby som Ťa neprestal chváliť a vzývať Tvoje meno. Túžim Ti dôverovať, aj keď nedostávam odpovede na otázky, ktoré sú mi záťažou. Pomôž mi prevziať iniciatívu a postaviť sa diablovejmu plánu so všetkým, čo mám. Daruj mi veľa empatie, ktorá vidí problémy a ťažkosti blízkych. Vráť do môjho života jednoduchú radosť z každodenných drobností. Nech túžba po uznaní a ocenení nezakalí pohľad na nádhery všednosti. Pomôž mi pocítiť, že aj so svojimi chybami a nedostatkami som dôležitý a vzácny. Nech sa v mojom živote deje Tvoja vôľa. AMEN

21. týždeň (23.05.–29.05.)

Ďakujme P. Bohu za Novú zmluvu

„Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa milovali navzájom. Aby ste sa aj vy vzájomne milovali, ako som ja miloval vás.“ (Ján 13:34)

Ďakujeme, drahý náš Otče nebeský, že môžeme v mene Tvojho Syna a nášho Pána Ježiša Krista prosiť, aby si naše srdcia očistil, aby sme boli hodní Tvojej milosti. Ty si nám dal nový zákon, ktorý nás sprevádza v ťažkostiach i radostiach životom, daj nám silu, aby sme ho dodržiavali a žili na Tvoju chválu. Daj nám silu milovať každého človeka,

Pokračovanie na str. 11.

Stretnutia v zbere

Stretnutia sa budú konať pri dodržaní pandemických opatrení podľa covid automatu.

Utorok:

Sestry vo viere o 10.00 hod.

Stretnutie mužov o 18.30 hod.

2. a 4. utorok v mesiaci

Streda:

Biblická hodina pre dospelých o 18.00 hod. – online, záujemci o stretnutia informujte sa u brata farára

Modlitebná skupinka mladých žien o 17.00 hod. každý druhý týždeň

Piatok:

Konfirmačná príprava:

1. ročník 14.30 hod.

Konfirmačná príprava:

2. ročník 15.30 hod.

Dorast: 16.00 hod.

Mládež: 17.00 hod.

Nedeľa:

Detská besiedka o 10.00 hod.

Spoločenstvo evanjelických žien:

22. mája o 16.00 hod.

Rodinné spoločenstvo:

29. mája o 16.00 hod.

Náboženské vysielanie RTVS

NEDEĽA – 8. máj

:2 Prenos Služieb Božích 10.00–11.30

:2 Televízny posol (repríza) 13.20–13.45

PONDELOK – 2. máj

:2 SK Dejiny 13.05–13.58, Populárno-náučná diskusia – M. R. Štefánik

:2 Štefánik sa vracia 14.00–14.26

UTOROK – 3. máj

:2 Deti z Terezína 20.10–21.05

:2 Milan Rastislav Štefánik 21.05–21.55, Dokument

NEDEĽA – 15. máj

:2 Slovo 19.50–19.55

Služby Božie

máj 2022

1. 5. 2. nedeľa po Veľkej noci

Téma: Dobrý pastier

08.30 Služby Božie v Tlmačoch – Lipníku (centrum voľného času)

10.00 Služby Božie v Leviciach

s prislúžením sviatosti Večere Pánovej

14.00 Služby Božie v domove dôchodcov Fénix

8. 05 20 rokov posvätenia levického veľkého chrámu Božieho

Téma: Boží dom

10.00 Slávnostné služby Božie v Leviciach

15. 5. 4. nedeľa po Veľkej noci

Téma: Zaslúbenie Ducha Svätého

08.30 Služby Božie v Tlmačoch – Lipníku (centrum voľného času)

10.00 Služby Božie v Leviciach

22. 5. 5. nedeľa po Veľkej noci

Téma: 200 rokov od narodenia Janka Kráľa

10.00 Služby Božie v Leviciach.

Po ich skončení bude nasledovať kladenie vencov na hrob syna Janka Kráľa v levickom cintoríne.

26. 5. Vstúpenie Krista Pána na nebesá

Téma: Oslávený Pán nad všetkým

17.00 Služby Božie v Leviciach

29. 5. Nedeľa po vstupe

Téma: Príprava na posledné veci

08.30 Služby Božie v Horši na pamiatku posvätenia chrámu

10.00 Služby Božie v Leviciach

MODLITEBNÉ OKIENKO

máj 2022

Dokončenie zo str. 10.

aby sme v každom videli Tvoju tvár a nasledovali Tvoj príklad. Sláva Ti buď na veky vzdaná.

AMEN

22. týždeň (30.05.–31.05.)

Modlime sa za silu odolávať zlu, za pokoru a odvahu slúžiť Pánovi Ježišovi Kristovi

„So všetkou pokorou, miernosťou a zhovievavosťou. Znásajte

sa navzájom v láske.“ (Efezským 4:2)

Pane neba i zeme, jediný náš Spasiteľ a Vykupiteľ, úpenlivo Ťa prosíme o Tvoju prítomnosť v našich životoch. Ty zhladni na nás svojím láskavým okom a nepočítaj nám naše hriechy, prikry ich svojou nevinnou krvou. Prosíme o pokoru, zmeň naše pyšné srdcia a uspôsob ich k službe iným. Daj nám odvalu, aby sme Ti zostali verní až do smrti. AMEN

Náboženské vyznanie na Slovensku podľa sčítania v rokoch 1950 – 2021

Údaje podľa Ministerstva kultúry SR

Rok	1950	1991	2001	2011	2021
Obyvateľstvo SR celkom	3.442.317	5.274.335	5.379.455	5.397.036	5.449.270
Nezistené	-	917.835	160.598	571.437	353.797
Bez vyznania	9.679	515.551	697.308	725.362	1.296.142
Veriaci	3.432.638	3.840.949	4.521.549	4.100.237	3.799.331
Rímskokatolícka cirkev v SR	2.623.198	3.187.383	3.708.120	3.347.277	3.038.511
Evanjelická cirkev augsburského vyznania na Slovensku	443.251	326.397	372.858	316.250	286.907
Gréckokatolícka cirkev v SR	225.495	178.733	219.831	206.871	218.235
Reformovaná kresťanská cirkev na Slovensku	111.696	82.545	109.735	98.797	85.271
Pravoslávna cirkev na Slovensku	7.975	34.376	50.363	49.133	50.677
Kresťanské zbory na Slovensku	-	700	6.519	7.720	18.553
Náboženská spoločnosť Jehovovi svedkovia v SR	-	10.501	20.630	17.222	16.416
Apoštolská cirkev na Slovensku	-	1.116	3.905	5.831	9.044
Bratská jednota baptistov v SR	-	2.465	3.562	3.486	3.883
Cirkev bratská v SR	-	1.861	3.217	3.396	3.440
Evanjelická cirkev metodistická, Slovenská oblasť	-	4.359	7.347	10.328	3.018
Cirkev adventistov siedmeho dňa, Slovenské združenie	-	1.721	3.429	2.915	3.001
Ústredný zväz židovských náboženských obcí v SR	7.476	912	2.310	1.999	2.007
Starokatolícka cirkev na Slovensku	-	882	1.733	1.687	1.778
Cirkev československá husitská na Slovensku	2.825	625	1.696	1.782	581
Cirkev Ježiša Krista Svätých neskorších dní v SR	-	-	58	972	377
Bahájske spoločenstvo v SR	-	-	-	1.065	311
Novoapoštolská cirkev v SR	-	-	22	166	73
Ostatné	10.722	6.373	6.294	23.340	57.248
Ad hoc hnutia	-	-	-	-	16.186
Ostatné a nepresne určené kresťanské cirkvi	-	-	2.030	2.703	10.811
Budhizmus	-	-	1.663	2.530	6.722
Pohanstvo a prírodné duchovno	-	-	-	-	4.007
Islam	-	-	1.212	1.934	3.862